

عنوان مقاله:

بررسی نظام آموزش و پرورش کشور ایران با آموزش و پرورش کشور ژاپن

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی و علوم انسانی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمدرضا بهاری - دانشجوی کارشناسی پیوسته آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان شهید رجایی ارومیه

امیررضا اصغری - دانشجوی کارشناسی پیوسته آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان شهید رجایی ارومیه

وحید شکرزاده - دانشجوی کارشناسی پیوسته آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان شهید رجایی ارومیه

خلاصه مقاله:

آموزش و پرورش را «یاد دادن دانش و مهارت و رفتارهای معین به انسان با این هدف که در شرایط گوناگون بهتر بیندیشد، بهتر زندگی کند و رفتار و کردار مناسب و مفید برای خود و جامعه داشته باشد، تعریف و توصیف کرده اند.» به بیان جامعه شناسانه، آموزش و پرورش از ابزارهای اساسی «اجتماعی شدن» است. از این دیدگاه «اجتماعی شدن فرایندی است که به انسان راه های زندگی کردن در جامعه را می آموزد، شخصیت میدهد و ظرفیتهای او را در جهت انجام وظایف فردی و به عنوان عضو جامعه توسعه می بخشد. » اگر آنچه یاد داده میشود، درباره راه و روش اندیشیدن و زندگی و اخلاق و آداب معاشرت باشد؛ به آن، پرورش یا تربیت می گویند. آموزش از پرورش جدایی ناپذیر است. در هر پرورشی، آموزشی است. آموزش و به ویژه پرورش از نخستین روزهای زندگی فرد آغاز میشود و ممکن است تا پایان زندگی او ادامه یابد. در طول تاریخ، هم حکومتها، هم خانواده ها و هم اقشار و گروه های تشکیل دهنده جوامع در سرنوشت آموزش و پرورش مداخله داشته و دل نگران محصولات و عملکرد این نهاد بوده اند. در این مقاله میخواهیم نظام آموزش و پرورش کشور ایران و کشور ژاپن را از همه جهات مورد بررسی قرار دهیم تا بدانیم کدام نظام تاریخچه خوب یا آموزش برتر را در طول گذشته و حال را دارا می باشد.

کلمات کلیدی:

آموزش و پرورش ، جامعه ، اجتماعی شدن ، زندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1218281>

